

meis contigisse nunciatur. Vale vir verè maxime,
et quem talem ego non desino predicare omnibus, ubique
κ' μάλα ἐκ περιστάσεως τὰς καρδίας. Scribo.
distractissimis Haga Comitū. . . . . Maij 1646.
perpetuo tuus.

Missum ad prima-
rium Regis Gallie
Medicum.

(390)
Temperamento sum præcipue bilioso, in spleneticum inclinante,
unde obstructionibus viscerum, et susurris cerebri vaporosis
etiam hemioramæi et stibus incommodis affligi soles. Oculi
naturæ patulis et prominentibus, quò facilius in quasi Mijopi-
am, ut tales solent, nullâ lectione et scriptione, sensim
tamen et per exigua incrementa, incidi. Accesserunt quoque
et inde a triginta annorum intervallo, musca, retina, fila-
menta, guttulæque volitantes, variis nexibus implicata, et
cum oculorum singulis motibus importunè agitata, quasi
sordes videas, a fundo lagenæ cum vino rapido concussas
et variè sparsas. Tandem nunc in oculo dextro punctum
album circa medium pupillæ fixum apparuit; qui oculus
ut præ altero semper afflictus fuit, hæc suffusione nunc quoque
impeditur, ut literas nisi grandiusculas ægrè discernat.
Fecit ea res, ut cantherium olim in cervice applicatum, deinde
neglectum, denuò ante annum aperiendum duxerim. Cujus
beneficio licet satis magna vis humorum emungatur, fieri
cogor fieri id, sine ullo satis hæctenus perceptibili oculorum
levamento. Quæro quid consilii porro instituentum sit, quo
mali incrementis obviam eatur. Quæro item nunc propter
ea que circa diastam et visceribus cerebroque exonerando et
confirmando præscribi possint, topica etiam quid adhiberi valeat
cujus vi trans Corneam sperandum sit sordes hæc aliquatenus
posse dissipari, aut cortis uberior effluxus earum interrumpi
et nunquid hic spagyrica suppeditare possit, quod veteris
medicina frustra tentaverit.

Amplissime doctissimeque vir.

(391)
Facit occupationum mearum infinita moles et rotatio, ut
implere cum amicis ea nequeam literarum officia, quibus
me